

ringens handlingsplan om kattes velfærd er vedhæftet som bilag 1 til nærværende beslutningsforslag.

3. Formålet med beslutningsforslaget

Regler om katte og kattes velfærd er i dag spredt flere steder i lovgivningen, og reglerne er til dels forældede og mangelfulde. En række væsentlige forhold, der berører kattens velfærd, er slet ikke omfattet af lovgivningen.

Som eksempel på forældede og mangelfulde bestemmelser kan nævnes reglerne i mark- og vejfredsloven (om stridigheder mellem naboer om katte) og i jagtloven (om nedskydning af omstrejfende katte). Bestemmelserne om nabostridigheder vedrørende katte bruges i praksis næsten ikke, og bestemmelserne i jagtloven er vanskelige at anvende, fordi det ofte er tvivlsomt, om katte er omstrejfende eller hjemmehørende hos en ejer.

Som eksempel på forhold, der angår kattens velfærd, men ikke – eller ikke tilstrækkelig præcist – er behandlet i lovgivningen, kan nævnes forbud mod at skaffe sig af med katte ved at efterlade dem i en skov, på en mark eller på en rasteplads m.v.

Katte og hunde nævnes ofte i samme åndedrag, men der er meget stor forskel på lovgivningens måde at behandle de to husdyr på. Som nævnt er reglerne om katte spredte og til dels forældede, mens reglerne om hunde er samlet, klare og detaljerede.

Med den udbredelse, katte i dag har i Danmark, er det naturligt, at der er fremvokset et stadig stærkere ønske hos katteejere og interesseorganisationer for en gennearbejdet og tidssvarende lovgivning. Det anslås, at der i Danmark i dag lever mellem 600.000 og 700.000 tamkatte eller »ejerkatte« og måske et tilsvarende antal herreløse katte, dvs. katte uden fast tilknytning til et bestemt menneske eller en bestemt bolig. Den sidstnævnte gruppe består især af katte på

landet, f.eks. i stalde og lader, sommerhuskatte og bykatte, f.eks. i baggårde og på kirkegårde.

Hvis man får juridiske problemer med hunde, kan man i de fleste tilfælde slå op i hundeloven (lov nr. 164 af 18. maj 1937, jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, som ændret ved lov nr. 1064 af 23. december 1992 og lov nr. 335 af 14. maj 1992). I fjorten ret detaljerede paragraffer indeholdes bestemmelser om bl.a. mærkning, registrering og skiltning, forbud mod hundehold på steder, hvor der ikke er beboelse, forbud mod at lade hunde være løsgående eller strejfe, særlige regler om forsvarligt herredømme over jagthunde, bestemmelse om glubske hunde til bevogtning, gøen og tuden, lækning, forebyggelse af skader forvoldt af hunde og ansvar for sådanne skader, erhvervs-mæssig handel og opdræt af hunde, skadeserstatning, ansvarsforsikring, erstatningssager, straffebestemmelser og regler om tiltalerejsning i straffesager m.v.

Hvis man derimod får juridiske problemer med katte, må man i mange tilfælde lede forgæves efter vejledning i loven. Der findes således ingen regler om mærkning og registrering af katte. Hvis katte virker generende, kan man i mark- og vejfredsloven finde bestemmelser om bortjagning, indfangning og optagning af katte samt udlevering til rette ejer mod betaling af 50 øre pr. døgn til dækning af foder. Regler af denne art giver ikke megen vejledning. Men først og fremmest savnes der fuldstændig regler, der tager hensyn til kattes særlige behov og velfærdsproblemer og lægger et ansvar på mennesker og myndigheder for, at katte behandles med den værdighed og omsorg, som det vidunderlige og smukke dyr fortjener.

En bestemmelse som § 14, stk. 1, i mark- og vejfredsloven viser, hvordan lovgiver slet ikke har haft tanke for dyrets velfærd, men kun for menneskets bekvemmelighed: »Uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrejfende hunde og katte, har den optagel-